

HATÁRTALANUL!

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

Szakmai beszámoló

Határtalanul - Tanulmányi kirándulás hetedikeseeknek (2025.)

„Diákjaink kirándulása 4 napon keresztül Erdélyben”

Tiszaalpári Árpád Fejedelem Általános Iskola

HAT-KP-1-2025/1-000662

2026. június 08-11.

Erdély

1. A program összefoglaló leírása

A Határtalanul HAT-KP-1-2025/1-000662. számú, „*Tanulmányi kirándulás hetedikeseknek (2025.)*” program keretében iskolánk 35 tanulója „*Diákjaink kirándulása 4 napon keresztül Erdélyben*” elnevezésű kiránduláson vett részt Erdélyben, 2026. június 08-11. között, 5.151.592 Ft-os támogatás segítségével. Négy pedagógus valósította meg a programot: Tallóné Farkas Krisztina és Szőke Éva osztályfőnökök, valamint Besszer Péter és Besnyi József.

Élményekkel teli négy napot tölthettünk el Erdélyben. Sok új ismerettel gazdagodva tértünk haza. A pályázat legfontosabb eredményeit abban látjuk, hogy megtapasztalhattuk az ott élő magyarok sorsát, életmódját, más nemzetekkel való együttélését. Megismerkedhettünk a legfontosabb történelmi és kulturális emlékekkel. Mindezek elősegítették a nemzeti összetartozás érzésének elmélyítését, a nemzethez, mint közösséghez tartozás erősítését a tanulóknál. A tapasztalatok által fejlődött toleranciájuk és együttműködési készségük.

Az idegenvezetőnk, Tiponucz Tibor az ismeretek hatalmas tárházát birtokolta, aminek minden szeletét igyekezett átadni számunkra. Élvezetesen beszélt az ott élőkről, sok háttérinformációt is megosztva velünk, amit nem olvashatunk a könyvekben és az interneten. Mindezt humoros történetekkel, székely viccekkel egészítette ki. Többször „túlórázott” is és olyan dolgokat is megmutatott, amit az egyedül kiránduló ember soha nem fedezne fel. A szállásadóink, illetve Torockó lakóinak segítségével pedig a székelyek vendégszeretetét is megismerhettük.

2. Az eredetileg tervezett programban bekövetkezett változások

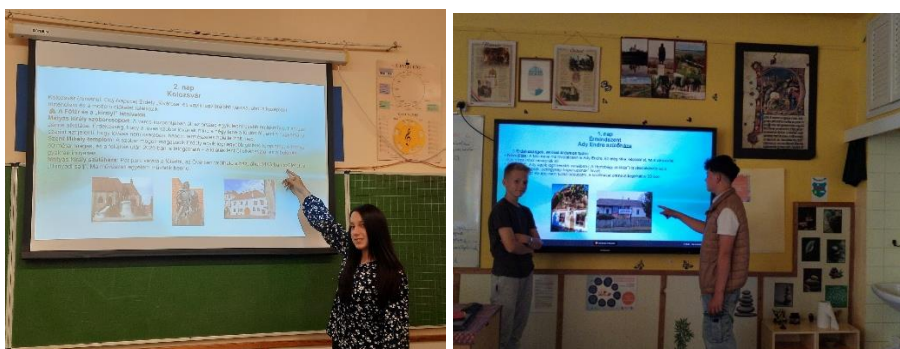
Mivel az indulásunk hétfői napra esett, ezért meg kellett cserélni az első és az utolsó nap programját, hogy csütörtökön már nyitva legyen a nagykárolyi kastély és Ady szülőháza is. A szállás eredetileg Nagyenyeden lett volna, de az utazási iroda tájékoztatása szerint betegsége hivatkozva visszamondták a foglalást, így végül Torockón a Panoráma Panzióban és a szomszédos vendégházban szálltunk meg. A torockói Sebes Pál Általános Iskola helyett (felújítás alatt áll), a Nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégiumot látogattuk meg. Az ismert helyi személlyel való találkozás során Szabó Anita cukrász helyett Lassel Ágnessel, a Torockói Néprajzi Múzeum vezetőjével ismerkedtünk meg. A harmadik nap délutáni programja lett volna a torockószentgyörgyi várhoz való séta is, de mivel szintén felújítás alatt áll, így maradtunk Torockón és aprólékos részletességgel felfedeztük minden utcáját, látnivalóját és nevezetességét.

3. A támogatott tevékenység (program) három szakaszának (vagyis az előkészítő szakasz, az utazás, és az értékelő szakasz) részletes bemutatása

Előkészítő szakasz:

A kirándulást megelőzte egy alapos felkészülés. Nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy felkeltsük diákjaink érdeklődését a határon túli magyar lakosság történelme, hagyományai iránt. Tanárok és diákok lelkesen vetették bele magukat a munkába, hogy minél több ismerettel felvértezve induljunk útnak.

Otthoni és iskolai gyűjtőmunkát kértünk a gyerekektől. A gyűjtött anyagból útikalauz és kiselőadás született. Az elkészült munkákat az **előkészítő órák** (etika, osztályfőnöki óra) keretében be is mutatták egymásnak a gyerekek. Témájuk elsősorban a programban megjelölt települések épített és természeti környezetére és az érdekességekre épült. Vizuális kultúra és technika órákon plakátok készültek a városokról. A munkákat a leírásokon kívül rajzzal, illusztrációkkal, lapbook elemekkel színesítették. Földrajz órákon kooperatív módszerekkel feldolgoztuk a terület földrajzi elhelyezkedését, majd a tanulóknak térképen kellett jelölni az utazás során meglátogatandó helyszíneket.

Az informatika órákon és a tanulószobákban irányított foglalkozás keretében **Barangoló digitális tartalomtár** segítségével interaktív feladatokat oldottunk meg. Az oldal előnye volt a könnyű hozzáférés, az anyagok online elérhetősége. Így az iskolában és otthon is bármikor használhatóak voltak internetkapcsolat segítségével. A tartalomkínálat gazdag, mindenki szabadon válogathatott a neki tetsző, számára érdekes feladatok közül. Segítette a helyi értékek felfedezését, egy-egy település vagy régió kulturális örökségének, természeti értékeinek és történelmének megismerését. Az interaktív felfedezés élményszerűvé tette az információszerzést a tanulók számára, felkelte érdeklődésüket az utazás iránt.

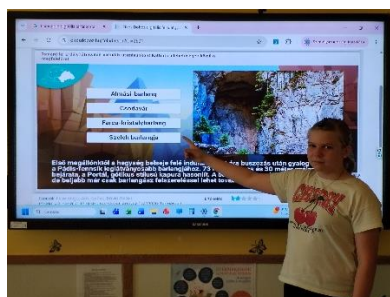
Felhasznált interaktív feladatok:

Elkaplak, holló! <https://www.okosdoboz.hu/feladatsor?id=2558>

Erdélyi konyha: <https://www.okosdoboz.hu/feladatsor?id=2579>

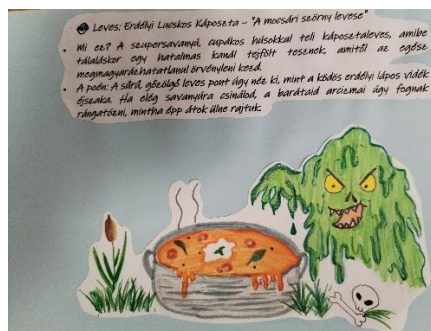
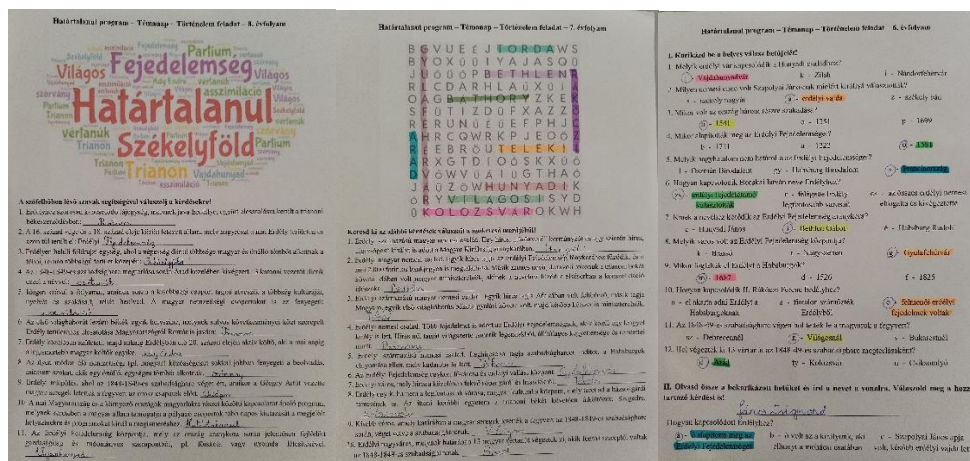
Mondák, legendák: <https://www.okosdoboz.hu/feladatsor?id=2597>

Vulkánok nyomában: <https://www.okosdoboz.hu/feladatsor?id=259>

A szülők számára 2026. május 20 – án tartottunk egy **szülői értekezletet**, ahol megismertettük a szülőket a programokkal egy ppt levetítésének segítségével.

A **témanap** a Kárpát-medencében élő magyarok életével, kultúrájával volt kapcsolatos. Lehetőséget adott arra, hogy a felső tagozatos diákok is megismerhessék úticélunkat Erdélyt, annak történetét, az ott élők kultúráját, a magyar vonatkozású tárgyi és művészeti emlékeket és mondavilágot. Történelem órákon szófelhő várt a tanulókra. Nem volt elegendő megtalálni a szavakat, hanem a segítségükkel Erdély történelmével kapcsolatos kérdésekre is válaszolni kellett. A szókereső feladat és a teszt szintén megoldgoztatta az agytekervényeket. Vizuális kultúra és technika órákon nagy munka folyt. Székelykapu rajzolása, székely ételekből receptkönyv összeállítása, székely népi motívumokkal díszített telefontokok gyártása, a magyar órákon megismert Mátyás királlyal kapcsolatos mesék illusztrálása, városok nevének leírása rovásírással. Az elkészült munkákból kiállítás nyílt az iskola aulájában.

A témanapot egy községi megemlékező műsor zárta 2026. június 04-én, ahol a hetedikesek szerepeltek és az iskola tanulói nézőként vettek részt. A műsor középpontjában a trianoni békediktátumot elszenvedő apák generációja állt. Diákjaink tájékozottságának, hazaszeretetének elmélyülését eredményezte az így lebonyolított témanap.

Az utazás...

2026.06. 08. hétfő

Az első napon reggel fél 5-kor gyülekeztünk. Bepakoltuk a megszámlálhatatlan mennyiségű táskát és bőröndöt, ellenőriztük a személyi igazolványok és a Kék Kártyák meglétét, majd a szülőktől vett búcsú után mindenki elfoglalhatta a helyét a buszon. Hajnali 5 órakor indultunk útnak 35 diákkal és a négy kísérő pedagógussal. Az utat a PKJ-431-es rendszámú, Setra típusú busszal tettük meg, amit a Terjéki Tours bocsátott rendelkezésünkre.

A kezdeti izgalom után a kora reggeli órákban még mindenki szundikált vagy csendes beszélgetéssel töltötte az időt. A határon zökkenőmentesen átengedtek bennünket.

Első megállónk **Aradon** volt. Itt csatlakozott hozzánk az idegenvezető is. A vesztőhelyen egy **emlékmű** jelzi azt a pontot, ahol 1849-ben a tábornokokat kivégezték. Minden október 6-án ide zarándokol el a legtöbb magyar látogató. Körbejártuk az obeliszket, elolvastuk a feliratokat, majd koszorúval tisztelegtünk a hősök emléke előtt.

Utunk során átkeltünk Déván. A várat látva felidéztek a Kőmíves Kelemen című magyar népköltés sorait, amely a felépíthetetlen **Déva vára** legendáját dolgozza fel. Utána egy nagyobb dugóba kerültünk sorozatos útfelújítások miatt, így kicsit sietnünk kellett a következő helyszínre.

Vajdahunyadon megtekintettük Erdély egyik leglátványosabb **gótikus lovagvárát**. Mikszáth Kálmán nem véletlenül hívta a „várak királyának”. Az építményhez egy fahídon keresztül lehetett eljutni. A sok meredek és magas lépcsőfok sem szegte kedvünket, szívesen barangoltunk a Hunyadi c. film forgatásának helyszínén. A legszebb látnivaló talán a lovagterem volt, ahol a hatalmas oszlopok és boltívek között képzelhettük bele magunkat a régi bálak hangulatába. A vár udvarán volt egy 30 méter mély kút is. A legenda szerint török foglyok ásták ki 15 év alatt, abban a reményben, hogy szabadon engedik őket (de a végén sajnos nem így történt). A vár megtekintése után kaptunk egy kis időt szabad programra, vásárolgatásra is. Gyorsan fogytak az árusok polcairól az emléktárgyak és a hűsítők, mert elég meleg volt az idő.

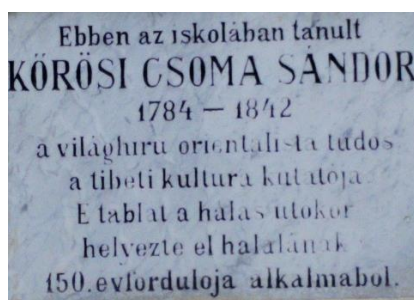
Folytatva utunkat **Gyulafehérvárra** érkeztünk. Erdély ősi történelmi fővárosában jártunk, ahol megnéztük a Szent István által alapított **Szent Mihály székesegyházat**. Mindenki csendes áhítattal sétált a több mint 800 éves katedrálisban. Leróttuk kegyeletünket a törökverő Hunyadi János, fia, László, valamint erdélyi fejedelmek, mint Bethlen Gábor és I. Rákóczi György előtt. Megkerestük a padlón az eltérő színű köveket. Ezek jelzik az egykori, még régebbi templom alapjait. A legérdekesebb a restaurátorok munkájának megfigyelése volt, akik éppen egy freskó felújításával foglalatoskodtak.

A **gyulafehérvári várnak** hét hatalmas, díszes kapuja van. A **Károly-kapu** a legdíszesebb, egy igazi diadalív. Sajnos csak kis részleteket láttunk belőle, mert felújítják. Sétánk során római kori útmaradványokra találtunk. Érdekes „időutazást” tettünk abban a városban, ahol az ókori római romok, a középkori magyar emlékek és a modern román történelem egyetlen hatalmas várfalon belül találkoznak.

Újra buszra szállva a célunk **Nagyenyed** volt, amely Erdély egyik legjelentősebb iskolavárosa. Megérkezve a **Bethlen Gábor Kollégiumot** látogattuk meg. Megismertük az iskola történetét, a tanórák nevét és a jegyek értékét, beszélgetve az ottani diákokkal és pedagógusokkal. Megtudtuk, hogy 1622-ben alapították és azóta is működik.

Itt tanult Kőrösi Csoma Sándor, aki innen indult el gyalog Ázsiába. A kollégium épületében volt egy természettudományi gyűjtemény is preparátumokkal, ritka kövekkel, régi fizikai eszközökkel.

Szerencsére már csak egy egyórás út volt hátra, hogy a szállásra érkezzünk. **Torockón a Panoráma Panzió**nál már várt bennünket a házigazda. Megmutatta, hogy kinek hol lesz a szobája, és mindenki elfoglalta a helyét. A fiúk és lányok arányából adódóan Peti tanár bácsi és hat fiú a mellettünk lévő vendégházban kapott helyett. A szállás a Székelykő lábánál volt, biztosítva a csodálatos kilátást. A finom vacsora elfogyasztása után a gyerekeknek még mindig volt energiájuk. Az este 10 órai lefekvésig önfeledten játszottak, labdáztak a füves, bekerített udvaron.

2026.06.09. kedd

Aki hajnalban kelt, mint Peti bácsi, elgyalogolhatott a falu egy megadott pontjára és megszemlélhette, hogy itt tényleg kétszer kel fel a nap, ahogyan az ottaniak mesélik. Felkel, elbújik a hegy mögött, majd újra előbukkan, mintha akkor emelkedne csak a magasba. Érdekes látvány annak, aki hajlandó korán kelni. Mi, akik később keltünk, meglepődve tapasztaltuk, hogy a nappali 30 fokos meleg után, reggel bizony elkel a melegebb ruházat. 8 órakor reggeliztünk, majd magunkhoz vettük a hideg ebédcsomagjainkat és útnak indultunk.

Kolozsvárra vezetett utunk, ahol elsőként a **Házsongárdi temető** régi sírjai között sétálgattunk. Hatalmas, öreg fák, borostyánnal benőtt, több száz éves sírkövek és titokzatos családi kripták találhatók itt. Olyan volt, mint egy szabadtéri történelemlékönyv, egy titokzatos park a város szívében. Több mint 440 éve alapították egy nagy pestisjárvány idején. Itt nyugszanak a legnagyobb magyar írók, költők, tudósok, akikről az iskolában is tanulunk (Reményik Sándor, Dsida Jenő, Apáczai Csere János). Nyugvóhelyük felkeresése és a kis elcsendesedés után belevetettük magunkat a város nyüzsgő forgatagába.

Nagyon sok turistával és számos kiránduló osztállyal találkoztunk. Miközben a főtér felé tartottunk, rácsodálkoztunk a feltárt középkori falmaradványokra és megcsodáltuk a piarista templomot, amely az első erdélyi barokk templom. A főtéren megálltunk a **Mátyás király szoborcsoport** előtt, amely Fadrusz János alkotása. Érdekessége, hogy a lovas szobor lovának mind a négy lába a földön áll, ami a hagyomány szerint azt jelenti, hogy lovasa nem csatában, hanem természetes halállal halt meg.

Betértünk a szoborcsoport mögött magasodó **Szent Mihály templomba**, ami Erdély egyik legnagyobb gótikus temploma. A tornya 80 méter magasban nyújtózkodik az ég felé. Többek között Báthory Zsigmond beiktatásának, Rákóczi Zsigmond, Báthory Gábor és Bethlen Gábor fejedelemmé választásának színhelye is volt. Gyönyörködtünk az 1740-1750 között készült díszesen faragott szószékben és egy domborművekkel díszített reneszánsz kori sekrestyeajtóban is.

Mátyás király szülőházát is felkerestük, ami nem messze áll a főtértől, az Óvárban. Szilágyi Erzsébet rokonai laktak itt, akikhez látogatóba utazott éppen Mátyás édesanyja, ezért nem Vajdahunyadon született meg a leendő uralkodó.

A házzal átellenben rábukkantunk Bocskai István szülőházára is. Az emléktábla szerint itt született Magyarország és Erdély fejedelme 1557 január 1-jén. A koszorúzás és fotózás utáni fél órás szabadidőben, mindenki a szomszját olthatta vagy megkóstolhatta a helyi ízeket.

A **Farkas utcai református templom** előtt áll a prágai Szent György-szobor másolata, amelyet a kolozsvári testvérek (Márton és György) mintáztak 1373-ban. Európa egyik legnagyobb gótikus temploma ez, amely egyetlen hajóból áll, pillérek és oszlopok nélkül. A templom megtekintésére sajnos csak kevés időnk volt, mert indulni kellett a további programokra. Mindenkit izgalommal töltöttek el a nap további eseményei.

Leereszkedtünk a **tordai sóbánya** mélyére, kicsit borzongva a hidegtől, a kinti forróság után. Megcsodáltuk a természet alkotta képződményeket, miközben jó mélyeket szippantottunk az egészséges levegőből. A bánya egy részén még arra is volt lehetőség, hogy megízleljük mennyire sósak a falak. A gyerekek szívesen töltötték el lent az időt, mert a nézelődésen kívül közös játékokra is volt lehetőségük.

Miután ismét a szabadban találtuk magunkat, elkanyarogtunk a busszal a **Tordai-hasadékhöz**. Gyomorpróbálóan hullámozott és kanyargott az út odafelé, de a látványért megérte a kis kellemetlenség. Ez egy hatalmas, kettéhasadt hegy, amit a legenda szerint Szent László király imája nyitott meg, hogy elmenekülhessen az üldözői elől. A túra kezdetben könnyűnek ígérkezett. Egyenes, kicsit lankás terepen haladtunk a szurdokban, védve a napfénytől, az erdő hűvösében. Kis patakok, fahidak jöttek velünk szembe. Egy idő után kicsit nehezebbé váltak az útviszonyok. Emelkedők, sziklásabb részek, kőpárányok váltogatták egymást. A főként magasodó hegyek páratlan élményt nyújtottak.

Szállásunkra visszaérkezve vacsoraként megkóstolhattuk a csorbalevest és a finom, kemencében sült csirkecombok is csak úgy kínálták magukat. Este már senkit sem kellett ringatni, a sok gyakorlás, élmény, szabadtéri túra megtette a hatását.

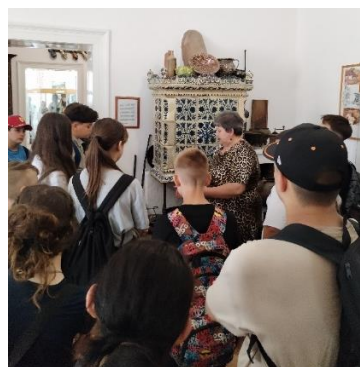
2026.06.10. szerda

A harmadik nap volt az egész utazás legjobban várt napja. El sem tudtuk képzelni, hogy az addig csak messziről megcsodált Székelykövet meg is lehet hódítani. A **Székelykő** nem csak egy hegy, hanem Torockó „öre”, amely 1129 méter magasan tornyosodik a falu fölé. A reggeli után túracipőt húztunk és elindultunk a falu keleti oldalán húzódó hatalmas mészkővonulat irányába. Eleinte a falu házai mellett haladtunk, majd bekanyarodtunk egy utcába, ami már a hegy felé vezetett. Az utcák itt már nem voltak lebetonozva. Neheztelt terepen, kavicsos úton haladtunk. Miután elértük a hegy alját, füves, enyhén emelkedő részek következtek. Az idegenvezető elmondta, hogy az első pihenő egy körtefánál lesz. Nagyon vártuk, hogy megjelenjen a fa alakja előttünk.

Örültünk, hogy megállhattunk egy kicsit nézelődni és levegőt venni. Már innen is páratlan látvány tárult elénk, ahogy visszatekintettünk a falura és a szomszédos hegyekre. A túra innentől kezdve nehezebb üzemmódba kapcsolott. Sziklásabb részek következtek, ami bizony próbára tette mindenki izmait és tüdejét. A 9 órai indulás után, a nap már delelőre járt, mire a csúcsra érkeztünk. Azt hiszem, kevesünknek volt még olyan élményben része, ami ott fogadott bennünket. Mintha a világ tetején állna az ember. Fentről belátni az egész Aranyos-völgyét, és még a Tordai-hasadék szikláit is látni. A leereszkedés sem volt túl egyszerű. A négy nappal korábbi hatalmas eső nyomai még észlelhetőek voltak. Sok helyen megállt a víz vagy csúsztak a kövek. Végül délután két órára szerencsésen leért a csapadék. Mindenki úgy nyilatkozott, hogy nagyon nehéz túra volt, de büszkék magukra, hogy megcsinálták.

Rögtön a túra után betértünk a **Torockói Néprajzi Múzeumba**, amelyet 1954-ben alapított a sepsiszentgyörgyi Györbíró Pál. Itt találkoztunk a falu és a környék által jól ismert **Lassel Ágnessel**, a múzeum vezetőjével. Nagyon kedvesen fogadott bennünket és sokat mesélt az itt őrzött tárgyi emlékekről. A legszebb a cserepes, szabad tűzhelyes népi kandalló volt. Láttunk korabeli szobabelsőket, vetett ággyal, festett paddal, padlárával, fiókos asztallal és kontyos székekkel. Megcsodálhattuk a torockói népviselet jellegzetességeit, amelyek megőrizték egyedi színvilágukat. Korhoz és alkalomhoz illő ruhadarabok voltak kiállítva. Konfirmáláskor (július első vasárnapján), még ma is hordanak népviseletet a fiatalok. Farsangi maszkot is bemutatnak, ami arra utal, hogy az egyházi ünnepeken kívül, a farsangtemetés az egyetlen olyan szokása a torockóiaknak, ami még napjainkban is él. Az itt bányászott vasérből jó minőségű szerszámok készültek, ennek is számos példájával találkoztunk a kiállításon. A látogatás végén vásárlásra is volt lehetőség. Lehetett venni például kézzel készült fa dobozkát, ami a jellegzetes torockóiak által használt zöld színnel van befestve és népi virágmotívumok díszítik.

A túrában és múzeumlátogatásban megfáradt csoportunknak kis pihenőt engedélyezett az idegenvezető. Délután még a torockószentgyörgyi várat is meg kellett volna néznünk, de felújítás miatt nem látogatható. Így Torockón barangoltunk a pihenő után. Ellátogattunk a temetőbe, megismerve a sziklasíros temetkezést. Bolyongtunk a falu utcáin, felkeresve Kárpát-medence egyik legősibb gerendaházát 1668-ból és a „Sárkányos házat”. Rábukkantunk az erődtemplomra, a kígyós kilincsre, a piacsorra és a vajorra is. Valamint ízletes lekvárokat is vásároltunk a helyi árustól, aki csak a mi kedvünkért nyitott ki. Persze ezt is Tibi bácsi, az idegenvezető intézte el nekünk, akinek az égvilágon mindenkihez volt elérhetősége.

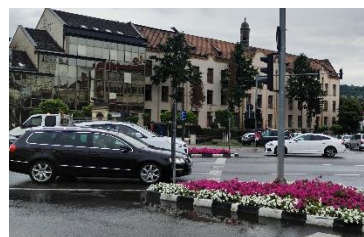

Este finom vacsorával várták a megfáradt vándorokat. Tárkonyos raguleves és pörkölt volt a menükínálat. A faluban él egy székely bácsika, aki névre szóló oklevelet készít azoknak, akiknek sikerül meghódítania a fekvő óriást formázó hegyet. A gyerekek vacsora után büszkén vették át a „hőstettüket” tanúsító okiratot. Mi pedig az idegenvezetőnek és a szállásadóknak hazulról vitt kis ajándékkal kedveskedtünk.

2026.06.11. csütörtök

Legnagyobb sajnálatunkra elérkezett az utazás utolsó napja. Kicsit korábban keltünk, hogy mindent összepakoljunk és rendet hagyjunk magunk után. A reggeli végeztével elbúcsúztunk a házigazdától és elindultunk. Búcsút intettünk a hegyvidékes tájnak, leereszkedve a magaslatokról. Ezen a napon beborult az ég és szakadni kezdett az eső. Szerencsére a buszon ültünk ekkor és mikor leszálltunk **Zilah** városában, már alig-alig volt szükség az esőkabátokra. Csak azért vettük elő, hogy kicsit átszellőztessük. A látnivalók nagy része egy helyre, a főtérré és környékére összpontosul. A tér közepén áll a **Wesselényi- emlékmű**. Az 1838-as pesti árvíz „árvízi hajósa” 1796-ban született az erdélyi Zsibón. Felnőve politikus lett belőle, a magyar főrendiház tagjaként. Az alkotáson egy parasztemberrel fog éppen kezét, emlékeztetve a jobbágyfelszabadításra. A szobrot Fadrusz János készítette. Nem messze innen üldögél Ady Endre szobra, aki régi iskolájával néz szembe, a **Wesselényi Miklós Református Kollégiummal** (ma Sylvania Főgimnázium). Itt bonthatkozott ki költészete és írta meg első verseit. Sajnos a városban sok más magyar vonatkozású emlék nem maradt.

Tovább utaztunk **Érmindszentre**, más nevén Ady Endre falva. Megdöbbenen tapasztaltuk, hogy a falu teljesen kihalóban van. Szinte nem is láttunk embert, mozgást. Dűledező házak, bezárt bolt fogadott minket. Az **Ady szülőházánál** lévő hölgy elmesélte, hogy ő is csak a munkahelye miatt jön ide, egyébként Nagykárolyban él. A ház homlokzata az utcára néz, rögtön feltűnt rajta az Ady-t ábrázoló féldombormű. A nádfedél alatt a magasabb gyerekeknek kicsit le kellett hajtaniuk a fejüket. A bejárat mellett egy emléktábla áll, rajta egy olyan idézettel, ami a ma emberének is aktuális lehet:

„Mikor fogunk már összefogni
Mikor mondunk már egy nagyot,
Mi elnyomottak, összetörtek,
Magyarok és nem – magyarok?”

A táblát Nagybánya Tartomány Nép Tanácsa állíttatta a nagy költő születésének 80. évfordulójára.

Belépve visszarepültünk az időben. Egy régi, háromosztatú parasztházban találtuk magunkat, a klasszikus elrendezéssel: tisztaszoba, konyha, hálósoba. A falakon régi képek a költőről és családjáról és még Ady bizonyítványa is ki van állítva. Az udvaron a költő szobra áll. A szomszédos Ady-kúriát sajnos nem tudtuk megnézni felújítás miatt. Kicsit szomorúan hagytuk el a falut és csak remélni tudjuk, hogy nem hagyják, hogy a költő nyomai is feledésbe merüljenek a településen.

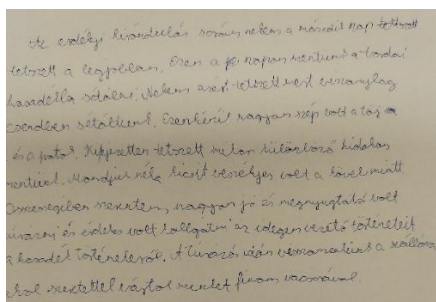
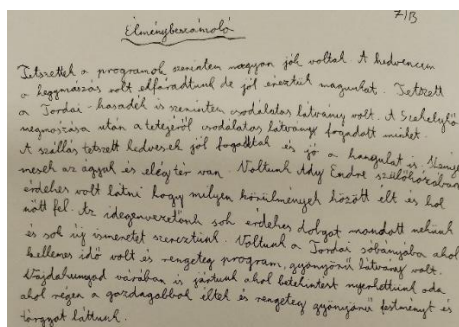
Utazásunk utolsó állomása **Nagykároly** volt, ami Érmindszenthez képest egy nyüzsgő város képét mutatta. A **Károlyi-kastély** egy gyönyörű park közepén áll. Szívesen sétáltunk volna benne, de erre sajnos nem jutott idő. A kastélyt renoválva, szép állapotban találtuk. Az épület elődjét még 1482-ben kezdték el építeni. 1592-ben Károlyi Sándor fejlesztette tovább, a török elleni harcok idején. Akkor épült hozzá bástya, lőrés, belső udvar, külső várfalak, vizesárok. Később, a békésebb időkben már nem a védelmi funkció volt fontos, hanem a lakók kényelme. Belépve egy előszoba után a hatalmas átriumban kicsit elüldögéltünk a bársonyszékeken és onnan néztünk körül. Gyönyörű csúcsíves ablakok, hatalmas csillár, kandalló, márványoszlopok, két oldalról felfelé futó lépcsősorok díszítik. Felnézve a mennyezetre, faburkolatot láttunk, színes, tulipános motívumokkal. A földszinten és az emeleten is kiállítótér van. A korabeli bútorok és berendezési tárgyak megtekintése után eljutottunk a trófeagyűjteményhez. Csak ámultunk, hogy hogyan lehetett ilyen hatalmas állatokat elejteni (pl.: zsiráf, zebra, elefánt stb.). A múzeumban egy Vizsolyi Biblia másolatot is őriznek. A parkban megkoszorúztuk Károlyi Sándor a szatmári béke aláírójának szobrát. Volt még egy kis szabadidőnk, így kürtöskalácsot vásároltunk egy helyi árustól. Nem győzték készíteni a finomságokat, mindent felvásároltunk, hogy haza is tudjunk hozni belőle az itthoniaknak.

Hazafelé Nagyváradon elkészöntünk idegenvezetőnktől, majd egy 5-6 órás buszozás várt még ránk, mire hazaértünk Tiszaalpárra. Elfáradva, de rengeteg élménnyel gazdagodva érkeztünk meg. A gyerekek nagy szerencséjére pénteken nem volt tanítás, így három nap állt rendelkezésükre, hogy kipihenjék fáradalmaikat. Hétfőn találkoztunk velük újra és gyakran felemlgettük a nap folyamán a történeteket és a látottakat. Mindenki örült, hogy eljuthatott Erdélybe és láthatta ezeket a magyar vonatkozású értékeket. Örök emlék marad.

Értékelő óra ...

Hazaérkezve értékelő órát tartottunk. Megbeszéltük a látottakat, megnézegettük a fotókat. Minden diák az utazás lezárásaként rövid fogalmazást írt a legkedvesebb élményeiről. Pár rajz is született visszaemlékezéséppen. Néhány diák otthon elkészítette a ppt-t, amit a hatodik évfolyamnak mutattunk be. Érdeklődve fogadták a projektoros vetítést, ami mellé beszámoló is társult. Szívesen válaszoltunk a feltett kérdésekre is. Csoportmunkában pedig két kérdéssel foglalkoztunk. Összevetettük a határon túli diákok helyzetét a magyarországi diákokéval. Arra jutottunk, hogy nekik nehezebb megőrizni magyarságukat abban a környezetben, amiben élnek. Példaként kell, hogy szolgáljanak számunkra a hagyományörzésben, a magyarságtudat erősítésében. A másik csoport arról beszélgetett, hogy mit tanult a látottakból. Tapasztalataikat igyekeztek átadni társaiknak. Jótanácsokkal szolgáltak a leendő utazóknak. Az óra végére a leendő hetedikesek teljesen fellelkesültek és nagyon várják, hogy ők is egy ilyen fantasztikus Határtalanul kiránduláson vehessenek részt a következő tanévben. A végén a kísérő tanárok összefoglalták, hogy mennyire szolgálta az út az előzetesen megfogalmazott célokat.

Vállalt feladataink ...

1. Külhoni magyar csoporttal vállalt közös program: A nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégiumban valósítottuk meg. Megismertük az iskolát és az oktatási rendszert.

2. Téma nap: a felső tagozatosok számára szerveztük meg a kirándulást megelőzően.

Tantárgytól függetlenül, a Kárpát-medencében élő magyarok történelmével, művészetével, mondavilágával kapcsolatos témákat dolgoztunk fel. **2026. június 04-én** pedig iskolánk minden tanulója a **Nemzeti Összetartozás Napi községi megemlékező műsort** tekintette meg, melyben az iskola 5. és 7. évfolyamos tanulói szerepeltek. Elhangzott az Én Uram, Istenem, vigyázz ránk! népének (Egy székely lány imája hazájáért), valamint táncokkal, versekkel, jelenettel hangsúlyozták az összetartozás fontosságát.

3. A Bakancslistán, vagy a Rákóczi nyomában, vagy a Határtalanul! Barangoló digitális tartalomtárban, vagy a <https://hatartalanul.net/otletek-tippek/> honlapon megtalálható külhoni – választott céllországbán lévő – helyszín meglátogatása:

Gyulafehérvár: Az első napon megnéztük a székesegyházat és a várat.

Nagyenyed: Az első napon ellátogattunk a Bethlen Gábor Kollégiumba.

Torockó: Mindvégig itt volt a szálláshelyünk. A harmadik napon felfedeztük a teljes falut.

Kolozsvár: A második napon jártunk a Házsongárdi temetőben, Mátyás szobránál és szülőházánál, a Szent Mihály templomban.

Nagykároly: Az utolsó napon megnéztük a Károlyi-kastélyt és sétáltunk a városban.

4. A Határtalanul! Barangoló digitális tartalomtár használata az előkészítő órán: Informatika órákon és irányított foglalkozás keretében a tanulószobai foglalkozásokon valósult meg.

5. Kiemelkedő tevékenységet folytató, ismert helyi személy meglátogatása: Torockón a **Néprajzi Múzeum vezetőjével Lassel Ágnessel** találkoztunk.

Felejthetetlen élmény volt számunkra a „Határtalanul!” program! Ez alatt a négy nap alatt bejártuk Székelyföld leggyönyörűbb tájait, megismertük a legfontosabb történelmi emlékhelyeket és az osztályközösséget építettük, valamint az évfolyamtársakkal való összetartozás is fejlődött, hiszen jobban megismerték egymást a gyerekek a közös beszélgetéseknek, játékoknak köszönhetően.

Köszönjük a lehetőséget, és kívánjuk másoknak is, hogy részesei lehessenek ennek az élménynek!

4. A támogatott programmal kapcsolatosan előírt kommunikációs tevékenység megvalósulásának bemutatása:

1. Iskolánk honlapján (https://www.alpariskola.hu/palyazatok_hatartalanul_2025.html) megtekinthető egy összefoglaló a programról, a megvalósítást segítő szervezetek logói, a szakmai beszámoló, fotóválogatás és kisfilm az utazás, az előkészítő és az értékelő szakasz képeiből. Megtalálható még a felületen a szülői értekezletre készült ppt, az Útikalauz, Erdélyi kiselőadás című ppt, Emlékfüzet: feladatok Erdélyről, az Értékelő óra ppt -je.
2. Az *iskola Facebook oldalán* egy rövid beszámoló megjelentetése.
(<https://www.facebook.com/profile.php?id=100091332756105>)
3. A *Tiszaalpári Hírmondó* 2026. júliusi számában olvasható egy rövid beszámoló.
4. A *Youtube* felületére feltöltött kisfilm az utazáson készült képekből, zenei aláfestéssel.
<https://www.youtube.com/watch?v=TbNAljwXCaE>

Tiszaalpár, 2026. június 30.

Tallóné Farkas Krisztina projektmenedzser